
Nečas a Cimetrman

Nečas a Cimetrman

PRAVO

16.5.2011, rubrika: Publicistika, strana: 6, autor: Jan Keller

Při svém agitačním vystoupení před studenty Filozofické fakulty UK použil premiér Petr Nečas výrok Járy Cimrmana, když hovořil o totální nadvládě finančních trhů nad formálně suverénními a svobodnými státy: „Můžeme se o to přít, můžeme s tím nesouhlasit, ale to je tak všechno, co s tím můžeme dělat.“ Je v tom velké kouzlo nechtěného. Okřídlený Cimrmanův výrok byl přece vymyšlen v době takzvané nesvobody a sloužil k tomu, aby nežalovatelným způsobem upozornil na absurditu, kdy lid je sice formálně zdrojem veškeré moci, vůči poměrům však nezmůže naprosto nic. Petr Nečas studentům slavnostně oznámil, že dnes jsme na tom v podstatě stejně. Přes všechny ty řečičky o svobodě, o suverenitě, o právu na vlastní volbu máme jen jednu možnost – držet hubu a krok. Jinak nás anonymní síla finančních trhů bez milosti smete.

Premiér a jeho vláda jsou zde od toho, aby nás o této poznané nutnosti informovali a aby ji vydávali za tu jediné pravou a nefalšovanou svobodu. Pokud nebudeme poslušni příkazů této české služebné elity, přijdou z ciziny jiní sekáči (ratingové agentury) a ti se už nezakecají.

Tak takhle zhruba vypadá poselství o stavu Unie nějakých dvacet let po revoluci. Premiéru Nečasovi tato situace očividně vyhovuje. Pro ty, kdo by se chtěli přece jen přít, anebo dokonce nesouhlasit, má v pohotovostní poloze nachystán plný pytel instantních frází. Hemží se to v nich zadlužováním, žitím nad poměry, konkurenceschopností, snižováním vedlejších nákladů práce. A samozřejmě nutností zřizovat soukromé penzijní fondy.

Je to už sedm let, kdy německý ekonom Albrecht Müller vydal knihu s názvem Reformní lež. Rozebral v ní čtyřicet nejoblíbenějších lží, jimiž neoliberální politici krmí veřejnost. Žádná z frází, které použil Nečas na Filozofické fakultě v Praze, v ní nechybí.

Pro ilustraci lež číslo 21: Reformátoři do omrzení opakují, že práce se musí stát lacinější. Čím déle mzdy zaměstnanců stagnují, tím hlasitěji volají po jejich snížení, neboť jsou prý stále až příliš vysoké. Jako kdyby si vůbec neuvědomovali, že pokud nebudou nízké mzdy dorovnávány sociálními dávkami (což není zrovna laciné), poklesne kupní síla v zemi se všemi negativními důsledky, které to přináší pro odbyt a prosperitu domácích výrobců, konstatuje německý ekonom. Premiér Nečas do takových detailů nejde. Vystačí si s naučenými poučkami. Není tak hloubavým a tvůrčím duchem jako Jára Cimrman. Ten vynalezl aspoň dvoudílné plavky.